

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปในปี พ.ศ. 2548 ของบุคลากรโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548

ประชากรที่ศึกษามีจำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 88.8 ของประชากรที่กำหนดไว้ เนื่องจากมีประชากรบางส่วนที่ไม่ได้ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 และกรอกข้อมูลไม่สมบูรณ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8

การนำเสนอผลการศึกษามีขอบเขตเนื้อหา 4 ส่วน คือ ในส่วนแรกเป็นการเสนอข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ส่วนที่ 3 เป็นการเสนอข้อมูลการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 และส่วนสุดท้ายเป็นการทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548

4.1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 222)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	52	23.4
หญิง	170	76.6
รวม	222	100.0

บุคลากรโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 222 คน เป็นชาย 52 คน และหญิง 170 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 และ 76.6 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 218)

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 – 35 ปี	75	34.4
36 – 45 ปี	92	42.2
46 – 57 ปี	51	23.4
รวม	218	100.0

ไม่ตอบ 4 คน

อายุเฉลี่ย 38.70 ปี

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 218 คน พบว่า มีอายุเฉลี่ยประมาณ 38.70 ปี โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 20 ปี เป็นผู้ที่อายุน้อยที่สุด และผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุมากที่สุด คือ อายุ 57 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 36 – 45 ปี มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 ช่วงอายุ 20 – 35 ปี มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และช่วงอายุ 46 – 57 ปี มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.3 ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 222)

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	4	1.8
มัธยมศึกษา	14	6.3
อนุปริญญา	4	1.8
ปริญญาตรี	161	72.5
สูงกว่าปริญญาตรี	39	17.6
รวม	222	100.0

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.4 ภูมิำเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 221)

ภูมิำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อำเภอเมืองเชียงใหม่	91	41.2
อำเภออื่นๆ ในจังหวัดเชียงใหม่	88	39.8
จังหวัดอื่นๆ	41	18.6
อื่นๆ	1	0.5
รวม	221	100.0

ไม่ตอบ 1 คน

ภูมิำเนาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ คือ อยู่ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีจำนวน 91 คน อยู่ต่างอำเภอ มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 และ 39.8 ตามลำดับ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีภูมิำเนาอยู่ต่างจังหวัด มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.5 รายได้ต่อเดือนโดยประมาณของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 201)

รายได้ต่อเดือนโดยประมาณ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4,000 – 9,950 บาท	59	28.9
10,000 – 14,770 บาท	72	35.3
มากกว่า 15,000 บาท	73	35.8
รวม	201	100.0

ไม่ตอบ 18 คน

รายได้เฉลี่ย 14,235.20 บาท

รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เฉลี่ยโดยประมาณ คือ 14,235.20 บาทต่อเดือน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รายได้อยู่ในช่วง 10,000 – 14,770 บาท มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และรายได้ในช่วง 4,000 – 9,950 บาท มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.6 การติดตามหรือรับทราบข่าวสารทางการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 222)

การติดตามหรือรับทราบข่าวสารทางการเมือง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นประจำทุกวัน	91	41.2
เป็นประจำสัปดาห์ละ 2 – 3 ครั้ง	49	22.2
เป็นประจำสัปดาห์ละครั้ง	5	2.3
เมื่อมีข่าวหรือเหตุการณ์น่าสนใจ	71	32.1
ไม่สนใจข่าวสารทางการเมือง	4	1.8
อื่นๆ	1	0.5
รวม	221	100.0

ไม่ตอบ 1 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ติดตามหรือรับทราบข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำทุกวัน มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 ติดตามหรือรับทราบข่าวสารทางเฉพาะกรณีที่ มีข่าวหรือเหตุการณ์น่าสนใจ มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และติดตามหรือรับทราบข่าวสารเป็นประจำสัปดาห์ละ 2 – 3 ครั้ง ซึ่งอาจเป็นช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.7 แหล่งข้อมูลการรับทราบข่าวสารทางการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การรับทราบข่าวสารทางการเมือง		
สื่อโทรทัศน์ (N = 222)	214	96.4
สื่อวิทยุ เสียงตามสาย (N = 222)	86	38.7
สื่อสิ่งพิมพ์ (N = 222)	166	74.8
สื่อโฆษณาของนักการเมือง (N = 222)	59	26.6

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารทางการเมืองจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด คือ จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4 รองลงมา คือ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร บทความ ฯลฯ มีจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 สื่อวิทยุหรือเสียงตามสาย มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 สื่อโฆษณาของนักการเมือง เช่น ใบปลิว ป้ายโฆษณา รหาเสียง มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 ดังแสดงในตารางที่ 4.7

4.2 ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน ได้แก่

- ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง
- ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- การประชาสัมพันธ์
- นโยบายพรรคการเมือง
- ผู้นำพรรคการเมือง
- ผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง

การวัดระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของประชาชน มีเกณฑ์ให้คะแนนค่าเฉลี่ยของคำตอบ 3 ระดับ คือ

- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.66 หมายถึง ไม่มีความรู้ความเข้าใจ
- ค่าเฉลี่ย 1.67 - 2.32 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 2.33 - 3.00 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก

การวัดระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและระดับความคิดเห็นอื่น มีเกณฑ์ให้คะแนนค่าเฉลี่ยของคำตอบ 5 ระดับ คือ

- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง มีส่วนร่วม / มีความเห็นในระดับน้อยที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง มีส่วนร่วม / มีความเห็นในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง มีส่วนร่วม / มีความเห็นในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง มีส่วนร่วม / มีความเห็นในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง มีส่วนร่วม / มีความเห็นในระดับมากที่สุด

4.2.1 ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

ตารางที่ 4.8 ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 222)

ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
1. การไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) เป็นหน้าที่ของประชาชนไทย	219 (98.6)	3 (1.4)	-
2. ประชาชนที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จะเสียสิทธิทางการเมือง	209 (94.1)	7 (3.2)	6 (2.7)
3. ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ของไทย เป็นเป็น 2 ระบบ คือ ระบบบัญชีรายชื่อ และระบบแบ่งเขต การเลือกตั้ง	218 (98.2)	2 (0.9)	2 (0.9)
4. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ที่ได้รับการเลือกตั้ง 500 คน แบ่งเป็น ส.ส. ระบบบัญชีรายชื่อ 100 คน และ ส.ส. ระบบแบ่งเขต 400 คน	154 (69.4)	5 (2.3)	63 (28.4)
5. จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ของพรรคฝ่ายรัฐบาลและพรรคฝ่ายค้าน มีผลต่อการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี	197 (88.7)	10 (4.5)	15 (6.8)
6. คณะกรรมการกำกับและดูแลการเลือกตั้ง (ก.ก.ต.) มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการเพิกถอนสิทธิต่างๆ ของ ส.ส.	187 (84.2)	9 (4.1)	26 (11.7)

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.48 S.D. = 0.28

จากเกณฑ์ให้คะแนนของค่าเฉลี่ยของคำตอบ 3 ระดับ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.48) โดยผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 98.6 ที่เข้าใจถูกต้องว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน้าที่ของประชาชนไทย ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 98.2 มีความเข้าใจในระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของไทย คือ เข้าใจว่าระบบการเลือกตั้งแบ่งเป็น 2 ระบบ คือ ระบบบัญชีรายชื่อและระบบแบ่งเขตการเลือกตั้ง และผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 94.1 มีความเข้าใจว่าประชาชนที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสียสิทธิทางการเมือง

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 88.7 ยังมีความเข้าใจในการเปิดอภิปราย นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี โดยเข้าใจว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งของพรรคฝ่ายรัฐบาลและพรรคฝ่ายค้าน มีผลต่อการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี และผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 84.2 มีความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับและดูแลการเลือกตั้ง (ก.ก.ต.) ว่ามีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการเพิกถอนสิทธิต่างๆ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้

ขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 69.4 มีความเข้าใจว่าจำนวนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้ง 500 คน จะแบ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อ 100 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบแบ่งเขต 400 คน ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจน้อยที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.8

4.2.2 ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตารางที่ 4.9 สถานะการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 222)

สถานะการเป็นสมาชิกพรรคการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
เป็น	12	5.4
ไม่เป็น	210	94.6
รวม	222	100.0

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกของพรรคการเมือง คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 94.6 ไม่ได้สมัครเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองใดๆ มีผู้ตอบแบบสอบถาม เพียงร้อยละ 5.4 ที่สมัครเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.10 ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 222)

ประเด็น	ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง					ค่าเฉลี่ย (S.D.)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. การช่วยรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	10 (4.5)	45 (20.3)	84 (37.8)	53 (23.9)	30 (13.5)	2.78 (1.06)
2. การช่วยพรรคการเมืองหาเสียงในการเลือกตั้ง	1 (0.5)	5 (2.3)	22 (9.9)	42 (18.9)	152 (68.5)	1.47 (0.80)
3. การเข้าร่วมฟังปราศรัยหรือหาเสียงของพรรคการเมือง	2 (0.9)	14 (6.3)	54 (24.3)	54 (24.3)	98 (44.1)	1.96 (1.01)
4. การแสดงความคิดเห็นในทางการเมืองต่อบุคคลทั่วไป	4 (1.8)	27 (12.2)	99 (44.6)	43 (19.4)	49 (22.1)	2.52 (1.02)

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.18 S.D. = 0.76

จากเกณฑ์ให้คะแนนของค่าเฉลี่ยของคำตอบ 5 ระดับ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.18) โดยเฉพาะการช่วยพรรคการเมืองหาเสียงในการเลือกตั้ง จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.47) คือ มีผู้ช่วยพรรคการเมืองหาเสียงในการเลือกตั้งอย่างเต็มที่เพียงร้อยละ 2.8 (ผู้ที่มีส่วนช่วยพรรคการเมืองหาเสียงมากและมากที่สุด ร้อยละ 2.3 และ 0.5 ตามลำดับ) ขณะที่จำนวนของผู้ที่มีส่วนช่วยพรรคการเมืองหาเสียงระดับน้อยและน้อยที่สุด หรือผู้ที่ไม่ได้ช่วยพรรคการเมืองหาเสียงในการเลือกตั้งใดๆ มีถึงร้อยละ 68.5 และในการเข้าร่วมฟังปราศรัยหรือหาเสียงของพรรคการเมือง ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วมในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96) คือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมฟังปราศรัยหรือหาเสียงของพรรคการเมืองน้อยมาก ร้อยละ 44.1 และผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 24.3 ที่เข้าร่วมฟังปราศรัยหรือหาเสียงของพรรคการเมืองบ้าง

ในขณะที่การแสดงความคิดเห็นในทางการเมืองต่อบุคคลทั่วไปและการช่วยรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 และ 2.52 ตามลำดับ) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 37.8 จะช่วยรณรงค์ให้ประชาชน

ไปใช้สิทธิเลือกตั้งบ้างตามโอกาสและเวลาที่เอื้ออำนวย ส่วนการแสดงความคิดเห็นในทางการเมืองต่อบุคคลทั่วไป มีผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 44.6 จะแสดงความคิดเห็นในทางการเมืองต่อบุคคลทั่วไปบ้าง หรือร่วมแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 4.10

4.2.3 การประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 4.11 การประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง (N = 222)

การประชาสัมพันธ์	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (S.D.)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. การทราบวันและเวลาในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งจากสื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐ	93 (41.9)	86 (38.7)	38 (17.1)	3 (1.4)	2 (0.9)	4.19 (0.83)
2. การทราบวันและเวลาในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งจากสื่อการประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมือง	50 (22.5)	102 (45.9)	51 (23.0)	15 (6.8)	4 (1.8)	3.80 (0.92)
3. การทราบและเข้าใจขั้นตอนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจากสื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐ	76 (34.2)	95 (42.8)	41 (18.5)	6 (2.7)	4 (1.8)	4.04 (0.89)
4. การทราบและเข้าใจขั้นตอนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจากสื่อการประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมือง (ไม่ตอบ 1 คน)	49 (22.2)	76 (34.4)	64 (29.0)	25 (11.3)	7 (3.2)	3.61 (1.05)
5. ป้ายประชาสัมพันธ์ของนักการเมือง มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้ง (ไม่ตอบ 1 คน)	28 (12.7)	51 (23.1)	81 (36.7)	43 (19.5)	18 (8.1)	3.13 (1.11)
6. การปราศรัยของนักการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้ง	30 (13.5)	77 (34.7)	78 (35.1)	25 (11.3)	12 (5.4)	3.39 (1.03)

ตารางที่ 4.11 การประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง (ต่อ)

การประชาสัมพันธ์	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (S.D.)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
7. สื่อโทรทัศน์มีผลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคการเมืองมากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ	36 (16.2)	92 (41.4)	69 (31.1)	19 (8.6)	6 (2.7)	3.60 (0.95)
8. ความถี่และระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้ง (ไม่ตอบ 1 คน)	29 (13.1)	98 (44.3)	68 (30.8)	20 (9.0)	6 (2.7)	3.56 (0.93)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.67 S.D. = 0.67

จากเกณฑ์ให้คะแนนของค่าเฉลี่ยของคำตอบ 5 ระดับ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์มีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.67) โดยเฉพาะเห็นว่าสื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐทำให้ทราบวันและเวลาในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 38.7 ให้ความเห็นว่าสื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐทำให้ทราบวันและเวลาในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งมาก และร้อยละ 41.9 เห็นว่าสื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐทำให้ทราบวันและเวลาในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐทำให้ทราบและ เข้าใจขั้นตอนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 42.8 เห็นว่าได้ทราบและเข้าใจขั้นตอนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจากสื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐระดับมาก และร้อยละ 34.2 เห็นว่าได้ทราบและเข้าใจขั้นตอนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจากสื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐระดับมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสื่อการประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองทำให้ทราบวันและเวลาในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 45.9 เห็นว่าได้ทราบวันและเวลาในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งจากสื่อการประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองในระดับมาก และร้อยละ 22.5 เห็นว่าได้ทราบวันและเวลาในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งจากสื่อการประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองในระดับมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสื่อการประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองทำให้ทราบและเข้าใจขั้นตอนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 34.4 เห็นว่าสื่อการประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองทำให้ทราบและเข้าใจขั้นตอนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระดับมาก และร้อยละ 22.2 เห็นว่าสื่อการประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองทำให้ทราบและเข้าใจขั้นตอนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระดับมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสื่อโทรทัศน์มีผลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคการเมืองมากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 41.4 เห็นว่าสื่อโทรทัศน์มีผลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคการเมืองมากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ มาก และร้อยละ 16.2 เห็นว่าสื่อโทรทัศน์มีผลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคการเมืองมากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ มากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าความถี่และระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 44.3 เห็นว่าความถี่และระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งระดับมาก และร้อยละ 13.1 เห็นว่าความถี่และระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งระดับมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าการปราศรัยของนักการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39) โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 35.1 ที่เห็นว่าการปราศรัยมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าป้ายประชาสัมพันธ์ของนักการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13) โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 36.7 ที่เห็นว่าการประชาสัมพันธ์ของนักการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งปานกลาง

4.2.4 นโยบายพรรคการเมือง

ตารางที่ 4.12 นโยบายของพรรคการเมือง (N = 222)

นโยบายของพรรคการเมือง	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (S.D.)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. นโยบายของพรรคการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้ง	79 (35.6)	97 (43.7)	38 (17.1)	6 (2.7)	2 (0.9)	4.10 (0.84)
2. ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากพรรคการเมืองที่ตนเลือก (ไม่ตอบ 1 คน)	29 (13.1)	81 (36.7)	81 (36.7)	21 (9.5)	9 (4.1)	3.45 (0.97)
3. พรรคการเมืองที่ตนเลือกจะทำประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง (ไม่ตอบ 1 คน)	62 (28.1)	81 (36.7)	67 (30.3)	7 (3.2)	4 (1.8)	3.86 (0.92)
4. นโยบายของพรรคการเมืองที่ตนเลือกมีความสมเหตุสมผลและสามารถปฏิบัติได้จริง (ไม่ตอบ 1 คน)	44 (19.9)	91 (41.2)	78 (35.3)	7 (3.2)	1 (0.5)	3.77 (0.82)
5. นโยบายของพรรคการเมืองแสดงถึงจุดมุ่งหมายและอุดมการณ์ของแต่ละพรรค (ไม่ตอบ 2 คน)	49 (22.4)	108 (49.3)	53 (24.2)	7 (3.2)	2 (0.9)	3.89 (0.82)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.83 S.D. = 0.71

จากเกณฑ์ให้คะแนนของค่าเฉลี่ยของคำตอบ 5 ระดับ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่านโยบายของพรรคการเมืองมีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.83) โดยเฉพาะเห็นว่านโยบายของพรรคการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10) คือ ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 43.7 เห็นว่านโยบายของพรรคการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งมาก และร้อยละ 35.6 เห็นว่านโยบายของพรรคการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่านโยบายของพรรคการเมืองเป็นสิ่งแสดงถึงจุดมุ่งหมายและอุดมการณ์ของแต่ละพรรคมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 49.3 เห็นว่านโยบายของพรรคการเมืองแสดงถึงจุดมุ่งหมายและอุดมการณ์ของพรรคได้มากและ

ร้อยละ 22.4 เห็นว่านโยบายของพรรคการเมืองแสดงถึงจุดมุ่งหมายและอุดมการณ์ของพรรคได้มากที่สุด

นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพรรคการเมืองที่ตนเลือกจะทำประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง โดยนโยบายของพรรคมีความสมเหตุสมผลและสามารถปฏิบัติได้จริง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และ 3.77 ตามลำดับ) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 36.7 เห็นว่าพรรคการเมืองที่ตนเลือกจะทำประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองในระดับมาก และร้อยละ 28.1 เห็นว่าพรรคการเมืองที่ตนเลือกจะทำประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองในระดับมากที่สุด และผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 41.2 ยังมีความเห็นว่่านโยบายของพรรคการเมืองที่ตนเลือกมีความสมเหตุสมผลและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และร้อยละ 35.3 เห็นว่่านโยบายของพรรคมีความสมเหตุสมผลและสามารถปฏิบัติได้จริงมากที่สุด และผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าจะได้รับประโยชน์จากพรรคการเมืองที่ตนเลือก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 36.7 เห็นว่าจะได้รับประโยชน์จากพรรคการเมืองที่ตนเลือก และร้อยละ 13.1 เห็นว่าจะได้รับประโยชน์มากที่สุดจากพรรคการเมืองที่ตนเลือก

4.2.5 ผู้นำพรรคการเมือง

ตารางที่ 4.13 ผู้นำพรรคการเมือง (N = 222)

ผู้นำพรรคการเมือง	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (S.D.)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. นายกรัฐมนตรีควรมาจากหัวหน้าพรรคการเมือง	91 (41.0)	95 (42.8)	31 (14.0)	4 (1.8)	1 (0.5)	4.22 (0.79)
2. หัวหน้าพรรคการเมืองมีผลต่อการเลือก ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ	82 (36.9)	101 (45.5)	34 (15.3)	1 (0.5)	4 (1.8)	4.15 (0.83)
3. หัวหน้าพรรคการเมืองมีผลต่อการเลือก ส.ส. แบบแบ่งเขต	63 (28.4)	114 (51.4)	40 (18.0)	5 (2.3)	-	4.05 (0.74)
4. บุคลิก ลักษณะของหัวหน้าพรรคการเมืองแสดงถึงปรัชญา อุดมการณ์ และแนวทางในการทำงานของ แต่ละพรรค	84 (37.8)	102 (45.9)	31 (14.0)	4 (1.8)	1 (0.5)	4.19 (0.77)

ค่าเฉลี่ยรวม = 4.16 S.D. = 0.65

จากเกณฑ์ให้คะแนนของค่าเฉลี่ยของคำตอบ 5 ระดับ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผู้นำพรรคการเมืองมีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.16) โดยเฉพาะผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่านายกรัฐมนตรีควรมาจากหัวหน้าพรรคการเมืองเท่านั้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 42.8 เห็นด้วยในระดับมากกว่านายกรัฐมนตรีควรมาจากหัวหน้าพรรคการเมือง และร้อยละ 41.0 เห็นด้วยในระดับมากที่สุดว่านายกรัฐมนตรีควรมาจากหัวหน้าพรรคการเมือง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าบุคลิกลักษณะของหัวหน้าพรรคการเมืองแสดงถึงปรัชญา อุดมการณ์และแนวทางในการทำงานของแต่ละพรรคอย่างมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 45.6 เห็นว่าบุคลิกลักษณะของหัวหน้าพรรคการเมืองแสดงถึงปรัชญา อุดมการณ์ และแนวทางการทำงานของแต่ละพรรคได้มาก และร้อยละ 37.8 เห็นว่าบุคลิกลักษณะของหัวหน้าพรรคการเมืองแสดงถึงปรัชญา อุดมการณ์ และแนวทางการทำงานของพรรคอย่างมากได้มากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าหัวหน้าพรรคการเมืองมีผลระดับมากต่อการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขต (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และ 4.05 ตามลำดับ) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 45.5 เห็นว่าหัวหน้าพรรคการเมืองมีผลต่อการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อระดับมาก และร้อยละ 36.9 เห็นว่าหัวหน้าพรรคการเมืองมีผลต่อการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมากที่สุด นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 51.4 เห็นว่าหัวหน้าพรรคการเมืองมีผลระดับมากต่อการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตระดับมาก และร้อยละ 28.4 เห็นว่าหัวหน้าพรรคการเมืองมีผลระดับมากต่อการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตระดับมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4.13

4.2.6 ผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง

ตารางที่ 4.14 ผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง (N = 222)

ผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (S.D.)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. ผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้ง	108 (48.6)	88 (39.6)	22 (9.9)	4 (1.8)	-	4.35 (0.73)
2. พรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลมีผลงานมากกว่าพรรคการเมืองฝ่ายค้าน	61 (27.7)	79 (35.9)	70 (31.8)	7 (3.2)	3 (1.4)	3.85 (0.91)

ค่าเฉลี่ยรวม = 4.10 S.D. = 0.72

จากเกณฑ์ให้คะแนนของค่าเฉลี่ยของคำตอบ 5 ระดับ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมืองมีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.10) โดยเฉพาะเห็นว่าผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 39.6 ให้ความเห็นว่าผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจมาก และร้อยละ 48.6 เห็นว่าผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลมีผลงานมากกว่าพรรคการเมืองฝ่ายค้าน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82) คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 79 เห็นด้วยระดับมากกว่าพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลมีผลงานมากกว่าพรรคการเมืองฝ่ายค้าน และร้อยละ 27.7 เห็นด้วยระดับมากที่สุดว่าพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลมีผลงานมากกว่าพรรคการเมืองฝ่ายค้าน ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.15 ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (N = 222)

ปัจจัย	ค่ามากที่สุด	ค่าน้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ค่ากลาง	S.D.	ผลต่าง
1. ผู้นำพรรคการเมือง	5	1	4.16	3	0.65	1.16
2. ผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง	5	1	4.10	3	0.72	1.10
3. นโยบายของพรรคการเมือง	5	1	3.83	3	0.71	0.83
4. การประชาสัมพันธ์	5	1	3.67	3	0.67	0.67
5. ระดับความรู้ความเข้าใจในทางการเมือง	3	1	2.48	2	0.28	0.48
6. ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง	5	1	2.18	3	0.76	-0.82

ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน มีปัจจัยที่สำคัญ คือ ระดับความรู้ความเข้าใจในการเมือง ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง การประชาสัมพันธ์ นโยบายพรรคการเมือง ผู้นำพรรคการเมือง และผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง โดยปัจจัยต่างๆเหล่านี้ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน โดยเฉพาะผู้นำพรรคการเมืองเป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนมากที่สุด รองลงมา เป็นผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง การประชาสัมพันธ์ และระดับความรู้ความเข้าใจในการเมือง เป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.15

แม้ว่าผลการศึกษาจะแสดงออกมาว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่มีผลต่อพฤติกรรมของประชาชนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เพราะบุคลากรโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัยซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่น้อยมาก หรือบางคนแทบจะไม่มีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนั้น ระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัยจึงไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ประชาชนมีพฤติกรรมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่ดีขึ้น

4.3 การไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548

ตารางที่ 4.16 การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (N = 222)

การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ไป	211	95.0
ไม่ไป	11	5.0
รวม	222	100.0

การเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 ที่ผ่านมา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง มีจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 95.0 และผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นเพียงร้อยละ 5.0 เท่านั้น ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.17 การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ (N = 222)

การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แบบบัญชีรายชื่อ	จำนวน	ร้อยละ
พรรคไทยรักไทย	129	58.1
พรรคประชาธิปัตย์	71	32.0
พรรคชาติไทย	4	1.8
พรรคมหาชน	1	0.5
พรรคอื่นๆ	2	0.9
ไม่ลงคะแนนเสียงให้พรรคใดๆ	15	6.8
รวม	222	100.0

การเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 ที่ผ่านมา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ลงคะแนนเสียงเลือกพรรคไทยรักไทยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 58.1 และได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์เป็นอันดับ 2 รองลงมา ซึ่งมีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 นอกจากนี้มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ที่ไม่ลงคะแนนเสียงให้พรรคการเมืองใดๆ ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.18 การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแบบแบ่งเขต (N = 222)

การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แบบแบ่งเขต	จำนวน	ร้อยละ
พรรคไทยรักไทย	120	54.1
พรรคประชาธิปัตย์	78	35.1
พรรคชาติไทย	2	0.9
พรรคมหาชน	1	0.5
พรรคอื่นๆ	2	0.9
ไม่ลงคะแนนเสียงให้พรรคใดๆ	19	8.6
รวม	222	100.0

การเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 ที่ผ่านมามีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ลงคะแนนเสียงเลือกพรรคไทยรักไทยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 และได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์เป็นอันดับ 2 รองลงมา ซึ่งมีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 นอกจากนี้มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ที่ไม่ลงคะแนนเสียงให้พรรคการเมืองใดๆ ดังแสดงในตารางที่ 4.18

4.4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน คือ ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548

ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ประกอบด้วย

- ระดับความรู้ความเข้าใจในทางการเมือง
- ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- การประชาสัมพันธ์
- นโยบายพรรคการเมือง
- ผู้นำพรรคการเมือง
- ผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง

ดังนั้น จึงเป็นการทดสอบปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจในทางการเมือง ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง การประชาสัมพันธ์ นโยบายพรรคการเมือง ผู้นำพรรคการเมือง และผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง ว่ามีผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือไม่

ตารางที่ 4.19 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งกับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน

ปัจจัยที่กำหนด พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน	
	χ^2	Sig.
ระดับความรู้ความเข้าใจในการเมือง	16.532	0.000
ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง	10.425	0.034
การประชาสัมพันธ์	23.103	0.000
นโยบายพรรคการเมือง	17.491	0.002
ผู้นำพรรคการเมือง	4.461	0.347
ผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง	9.870	0.043

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ได้แก่

1) ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 16.532 ซึ่งแสดงถึงระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองว่า ถ้าประชาชนมีระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองสูงมากเท่าใด การออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งย่อมจะมีมากขึ้นเท่านั้น

2) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.034 ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 10.425 ซึ่งแสดงถึงระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนถ้ามีมากเท่าใด การออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น

3) การประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 23.103 ซึ่งแสดงถึงการประชาสัมพันธ์ว่า ถ้าการเลือกตั้งมีการประชาสัมพันธ์มากเท่าใด ไม่ว่าจะเป็นการประชาสัมพันธ์ของบุคคล รัฐ หรือ พรรคการเมืองก็ตาม การออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งของประชาชนก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น

4) นโยบายพรรคการเมืองมีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.002 ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 17.491 ซึ่งแสดงถึงนโยบายของพรรคการเมืองว่า ถ้านโยบายพรรคการเมืองสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากเท่าใด การออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งก็ยิ่งจะมีมากขึ้นเท่านั้น

5) ผู้นำพรรคการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.347 ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 4.461 ซึ่งแสดงถึงความเป็นผู้นำพรรคการเมืองไม่มีผลต่อการออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งของประชาชนแต่อย่างใด

6) ผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมืองมีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.043 ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 9.870 ซึ่งแสดงถึงการสร้างผลงานของพรรคการเมืองที่ผ่านมามีมากเท่าใด ก็จะทำให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งมากขึ้นเท่านั้น

ดังนั้น จึงพอยอมรับสมมติฐานได้ เนื่องจากปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจในทางการเมือง ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง การประชาสัมพันธ์ นโยบายพรรคการเมือง และผลงานที่ผ่านมาของพรรคการเมือง มีผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ในขณะที่ผู้นำพรรคการเมืองไม่มีผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ดังแสดงในตารางที่ 4.19